

צילומים מקומיות בארץ:

מיפגש עם האמן קובה הילרוביץ

האמן הנס ציוני המוכר
תרתי משמע - בחו"ל יותר מאשר
בארץ. המתמחה בשילובים של
תחריט, ציור, צילום משולב בציור,
רישום, מיניאטורות בטכניקה מיוחדת
ועוד... וסמלו המסחרי הינו אופניים!...

קרקע אופניים על זרועו

מאת: נחמה ביאליק.

בסטודיו

בפניו. הנסיעה הזאת באה לו במקרה ובמפתיע מכיוון מורו ורבו שמעון אבני שקיבל הזמנה למפגש והעדיף לשלוח את קובה במקומו.

בהונגריה פגש אמנים ויצר קשרים רבים והקריירה שלו קיבלה תנופה רצינית. מאז הוא דואג לטפח את קשריו האמנותיים ברחבי העולם, וצובר לעצמו חברים אמנים בכל מקום. התערוכות שלו מוצגות בכל העולם, במחזיאונים אחדים הוא מציג מדי שנה באופן קבוע, ובאחרים הוא נחשב כ"אמן הבית".

על מסעותיו בעולם הוא מספר: "גרתני תקופה ארוכה בברצלונה למשל והייתי קשור לגלריה מקומית שבה היתה לי תערוכת יחיד. במשך 4 שנים דילגתי בין

אני מתעניינת תוך כדי סיור בסטודיו הפרטי של קובה הילרוביץ שנמצא בקומת הקרקע בבית המשותף ברחוב ביאליק בו הוא מתגורר. "לא" הוא עונה לי ומוסיף: "רק כשאלאו לי 40 החלטתי להפסיק עם העסקים שהיו לי ולעשות רק את הדברים שאני באמת אוהב, בין השאר לעסוק באמנות. זאת היתה השאיפה שלי כל השנים, להגיע למצב שאני יכול לצאת ל'פנסיה' בגיל 40 ולהפסיק לעבוד. לפני כן לא עסקתי באמנות."

קובה נזכר שבאופן טבעי החל עם פרישתו ללמוד ציור ונשאב לזה בגדול. הפריצה הגדולה שלו התרחשה בשנת 1999 כאשר נסע להונגריה להשתתף במפגש אמנים בנושא התחריט ומאז כל העולם נפתח

אמנים זקוקים לחשיפה. הרי מאחורי כל יצירה עומד הצורך לחשיפת יופיה לעיני הציבור. מדי פעם אנו נוהגים לספר על אמן נס ציוני יוצא דופן, והפעם, במטרה להעמיק את הכרותנו עם האמנים בני עירנו, בחרנו להתמקד בכמה מהם באופן מיוחד, גם באלו שאינם מתדפקים על שערי המערכת בבקשה לספר על עצמם.....

החלטנו לפתוח את סדרת הכתבות עם אמן באמת מיוחד: קובה הילרוביץ. אמן "נטו" שלא תמצאו אותו עושה מאמצי על כדי לדחוף את עצמו "למקומות הנכונים", אלא עוסק באמנותו בצנעה ובהקדשה עצמית טוטאלית.

קובה הילרוביץ הוא אדם שהחליט לעשות מה שרבים לא מעזים: לקחת את השליטה על חייו ולעשות בדיוק מה שהוא אוהב. ביום קיץ חם, כאשר שרוולי החולצה מתקצרים, תוכלו לזהותו לפי ציור האופניים, סמלו המסחרי, המקועקע על זרועו. אמרנו "ציור אופניים?" אמרנו קובה.

אם תשאלו אותו את שאלת מיליון הדולר כיצד יתכן שאמן חי ומתפרנס מאמנותו בלבד תזכו לתשובה החלטית: "למזלי איני צריך לחיות מאמנות. אני אדון לעצמי ויכול לעשות מה שאני רוצה, ואפשר לראות את זה בעבודות שלי." מסקרן, הא?

מאז ומעולם עסקת בציור ובאמנות? אף פעם לא עבדת כמו אדם מן הישוב?